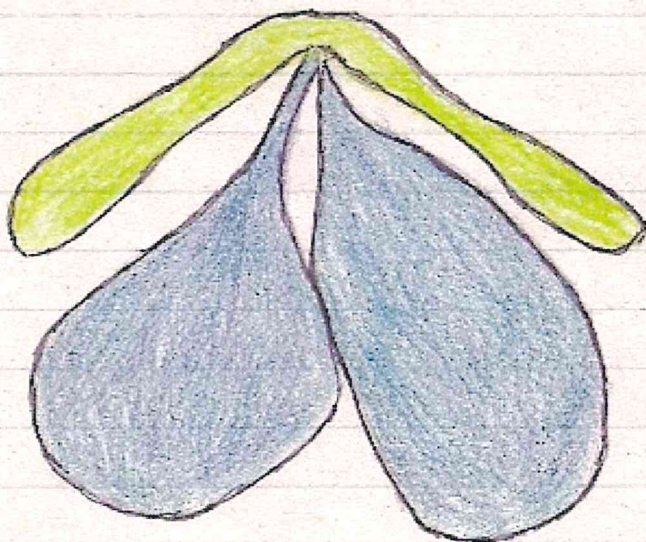

KADLÁTKOVÁ VÍLA

NAPSALA A NAKRESLILA: LINDA TOMÁNKOVÁ

KADLÁTKOVÁ VÍLA

Nedaleko obce Borotín se na jednom kopci, který se jmenuje Doubek, vždy v srpnu, kdy stromy už mají po odkvětu, objevuje kadlátková víla. Tato víla rájští, aby byla velká a bohatá úroda kadlátek.

Když nastane čas a kadlátky dozrávají, tak se víla vznesl, natáhne paže nad sad a pronese zaklínadlo:

"Zařídím vám stromy,
abyste kadlátky daly.
Kadlátky aby byly zralé,
stromy aby byly zdravé.
Úroda ať je dobrá
a kadlátkový sad brzy zraje."

Když víla zaklínadlo pronese, sestoupí zpátky na zem. Uběhde všechny kadlátkové stromy a svým pávozem, který nosí neustále s sebou, je pohladí. Když to udělá, tak smíří. Nikdo z lidí není kam.

Jednoho dne si víla ráno rozlehla o věter. Víla maršovala, protože kouzlo jejího pávoze zmizelo. V Borotíně se lidé divili, že už nemají velkou úrodu kadlátek.

Přišel do Borotína mládenec, který se jmenoval Jirou. Procházel se po Borotíně a šel už na kopeček Doubek. Tam uviděl plačící vílu. Mládenec k ní přišel a zeptal se: "Co se ti stalo?" Víla se na něj podívala a řekla: "Jsem kadlátková víla a rozlehla jsem si svůj pávoj. Už teď nemohu komukoli tráti rájstit kadlátkovou úrodu."

Jiřa se reptal, jak jí mŕie pomoci. Vŕlva mu řekla, ŕe musí jít devŕt dobrŕch dnŕ a devŕt slŕch nocŕ, aby došel ke sídlu královny vŕl. Ta mu prŕj poradŕ co udŕlat.

Jiřa šel a šel a ŕe došel ke královnŕ vŕl. Poprosil ji o radu. Královna byla moudrŕ a poradila mu: „Za ŕydenŕjŕ ŕplnŕk, jdi na Doubek a schovej se za kŕd. Kdyŕ vobŕe pŕlnoc, ŕjevŕ se tam rusalky. Aby ŕe nerahlŕly, vezmi si ode mne kouzelnŕj ŕtylŕstek. Aŕ rusalky ŕmŕŕ, tak po sobŕe zanechajŕ ŕtŕbŕne nŕtky. Ty ŕsbŕj a nech ŕ nich utkat ŕŕvoj.“ Jiřa podŕkoval a vydal se na cestu ŕpŕt do Borotŕna.

Vŕe udŕlal, jak mu královna řekla. Kdyŕ byl ŕŕvoj hořovŕj, zamešl ho Jiřa kadlŕškovŕ vŕl. Vŕlva mu za to s nadŕenŕm podŕkovala a celŕ ŕtastnŕj pronesla ŕpŕt svoje ŕaklŕnadlo:

„Zařŕkŕm vŕs stromy,
abyste kadlŕšky daly.
Kadlŕšky aby byly ŕralŕ,
stromy aby byly ŕbravŕ.
ŕroda ať je dobrŕ
a kadlŕškovŕj sad brzy ŕmoudrŕ.“

Lidŕ z Borotŕna byli ŕtastnŕi na poŕest ŕto udŕlosti dali do ŕnaku Borotŕna kadlŕšky. Jako podŕkovŕnŕj Jiřovi a kadlŕškovŕ vŕl.

A tyto kadlŕšky ŕustaly v Borotŕnskŕm ŕnaku dodnes.

